

TORNA
MARTA ROJALS AUTORA REVELACIÓ
DE LA LITERATURA CATALANA

NUVOL el digital de cultura

CAST@FI@RE

Barcelona, 20 de Gener 2014

Connecta't

CALÀNDRIA PUNT DE LLIBRE HOMO FABRA EL WEB NEGRE L'APUNTADOR CAST@FI@RE PANTALLES GALERIES L'AVENÇ

Portada Notícies **Crítica** Entrevistes Opinió Vinyetes

Cercar

El Cor Jove de l'Orfeó i el món coral català

Aina Vega Rofes. Barcelona. / 20.01.2014

Follow @nuvol_com

M'agrada 0

Tweet 0

8+1 0

El Cor Jove de l'Orfeó Català ha mostrat la seva vàlua al Petit Palau en un acte que ha esdevingut seu d'un assaig general per al concert que oferiran dissabte vinent a Viena. El repertori, d'una complexitat notable, ha estat escollit especialment per a l'ocasió i vol esdevenir ambaixador de la música catalana a la capital austríaca, així com vol demostrar que és capaç d'assumir reptes amb clàssics universals com Schumann i Elgar. Hem aprofitat l'ocasió per conversar amb el seu director, Esteve Nabona, sobre la salut de món coral a Catalunya.

Aina Vega Rofes

24 articles publicats

@ainavegarofes

Altres articles d'aquest autor

- Yamaha Disklavier o el piano autònomata
- Stephen Kovacevich. Sonates i Bagatel·les
- El Cor Jove de l'Orfeó Català: assaig final abans de Viena
- Zarathustra i així tocà Sol Gabetta
- El bes de Kundry

— Cor Jove.

El novembre passat, Joan Barril publicava a "El Periódico" un article a propòsit del programa *Oh Happy Day*, emès a TV3, que va revolucionar les corals del país. Barril reduïa la tasca coral catalana a l'obra de Clavé, l'Escolania de Montserrat i la Coral Sant Jordi i afirmava que a Catalunya no hi ha tradició de cantar com pot ser al País Vasc, València o Alemanya. Com a resposta, es va engagar la campanya "Convida a Joan Barril a tots els concerts de la teva coral" a través de Facebook. Aquest vespre –tal vegada– ha declinat la invitació d'una de les corals més potents del país i s'ha perdut un recital de veus molt treballades, que al Cor Jove assoleixen una primera maduresa malgrat la joventut dels intèrprets. Sense una base sòlida i notables quotes de talent, no es podria assolir el nivell que exigeix Esteve Nabona i la institució en general. El Cor lluia amb un repertori cantat en català, alemany i anglès.

Acompanyats del pianista Josep Buforn, que ha desenvolupat una gran tasca en el decurs de tot el concert, els cantaires han interpretat "L'estel", de l'oratori de Pau Casals *El Pessebre*, amb la solista Irene Mas, un inici intimista, tendre, que convidava les oïdes a gaudir de cada so. El *Requiem für Mignon* de Robert Schumann i text de J. W. Goethe, amb els solistes Elionor Martínez, Núria Pena,

ee escola d'escriptura ateneu barcelonès

Cursos gener 2014

Narrativa virtuals

Redacció i estil

I més de 50 cursos presencials a Barcelona

Matrícula oberta

Omplim el sarró de residus que van al contenidor

Alba Almunia, Laia Jordà i Andreu Martínez –destaquem la tasca d'aquest darrer-, ha significat tota una declaració d'intencions. El conjunt ha interpretat amb èxit una obra digna d'un repertori exigent, de talla internacional. El mestre Antoni Nicolau, que musicà *La mort de l'escolà* de Jacint Verdaguer, ha representat la Catalunya musical finisecular fidel a l'Orfeó. L'obra, cantada a capella i amb Judit Muñoz de solista en un registre molt agut, ha estat interpretada amb molta rigorositat.

La segona part ha arrencat amb *Quatre tradicionals catalanes*, arranades per Albert Guinovart, present al concert, que inclou *La Dama d'Aragó*, *El mariner*, *El testament d'Amèlia* i *Margarideta*. Les quatre peces formen un corpus rodó, divers en dinàmiques i tempo, color i profunditat harmònica, i han testimoniat la versatilitat del cor. A *El mariner*, fins i tot hem pogut sentir el vent i ocells de fons i *Margarideta* ha fet esclatar els aplaudiments, amb el seu toc de divertimento. La música d'Edward Elgar, *From the Bavarian Highlands*, posava punt i final al repertori oficial, amb un acostament a un món molt pròxim al vienès. Quatre escenes amb text de Caroline Alice Elgar d'una gran bellesa que ha lluit gràcies a la qualitat interpretativa. Però aquestes peces no significaven el punt i final, sinó que hem pogut gaudir de tres "bis": una clicada d'ull a la cultura vienesa amb un fragment coral de *Der Fledermaus* de Strauss, la *Margarideta* i l'himne de l'Orfeó, un emotiu *Cant de la Senyera*.

Hem tingut ocasió de conversar amb el director, Esteve Nabona, que ens ha exposat la seva visió del món coral actual. D'una banda, s'ha centrat en la consolidació del nivell dels cors de l'escola coral de l'Orfeó Català, fet que no és casual, sinó fruit d'un treball de fons per arribar al nivell d'exigència que es demana. Aquesta feina de base explica també el nivell de molts cors de Catalunya, un panorama que presenta una estructura piramidal a nivell de qualitat, que permet incloure al món coral des de professionals a amateurs sense formació musical.

D'altra banda, afirma Nabona, cal tenir en compte que en els darrers anys ha crescut el nombre de directors amb preparació sòlida. Ho demostra el fet que cada cop assisteixen més alumnes als cursos de direcció i, encara més, des de l'aparició de l'ESMUC, així com el fet que hi ha molts directors que han emigrat a escoles i conservatoris europeus. Catalunya, en aquest sentit, s'ha convertit en una pedrera de directors. I en la mesura que creix el nivell d'exigència dels directors, de perfil cada cop més professional, creix també el nivell que ofereixen els cors.

Com a contrapartida, el món coral encara és molt endèmic i per això cal trobar vies per fer-lo més visible. A més, hi ha una manca important de cors professionals, sobretot si situem Catalunya en relació a països més desenvolupats musicalment com Bèlgica o Holanda. Una professionalització dels cors farà que els cantaires es plantegin viure de cantar en un cor, com ho fan els membres d'una orquestra. Nabona també assenyala que tenim una orquestra nacional sense cor nacional, fet inconcebible en altres països europeus.

Encara cal picar molta pedra, però iniciatives com la del concert de Viena serveixen de model per canviar el paradigma actual i encaminar-nos a una Catalunya en què la veu dels cors se senti cada cop més.

Subscriu-te a Núvol

M'agrada Tweet +1

Etiquetes:

Aina Vega Rofes | Cor Jove

Deixa un comentari

L'adreça electrònica no es publicarà Els camps necessaris estan marcats amb *

Nom *

Correu electrònic *

Lloc web

Comentari *

+ Llegits

- 1 L'acte primer
- 2 Celebrant Joan Brossa: 19 poemes pòstums
- 3 Mazoni: "Tot el que faig és per donar vida a les meves cançons"
- 4 La ruta dels càtars
- 5 Montserrat Carulla s'acomia avui dels escenaris al Romea
- 6 Marisol López. La pitonissa de la cultura
- 7 Els Top Ten dels refranys catalans
- 8 Maïla, un món de contes a través de la música
- 9 Vinyoli al quadrat
- 10 Eliahu Inbal a l'Auditori

Activitat recent

Crea un compte o per veure què fan les teves amistats.

Yannick Garcia guanya el Premi Documenta 2013 | Núvol
Una persona recomana això.

No llegiu | Núvol
19 persones ho recomanen.

Cançó de bressol | Núvol
4 persones ho recomanen.

Escala-Pàtria. Un conte totalitari | Núvol
5 persones ho recomanen.

Complement social de Facebook

UUm : -
UUd : -
TVd : -
TMV : -

Enviar

[Qui som](#) · [Manifest](#) · [Avis legal](#) · [Contacte](#) · [Política de privacitat](#) · [Normes de participació](#) · [Patrocinadors](#)

 [Follow](#)

 [M'agrada](#) < 5 mil

Subscriu-te a Núvol

Enviar

 +1 0